

Eksamensopgave

Socialrådgiveruddannelsen – 7. semester

Modul 12 – Socialt arbejde – vidensbasering og udvikling

Navne:	Cecilie Falk Larsen, Mette Bach Nielsen		
Studienr.:	20124045, 20124054	Studentmails:	Cfla12@student.aau.dk mbni12@student.aau.dk

Titel:	Behandling af dobbeltdiagnosticerede ud fra et professionelt perspektiv
Antal anslag <i>Max 10 A4 sider á 2400 anslag inkl. mellemrum</i>	23.484
Vejleder:	Gitte Vestby Jensen
Gruppenr.:	30

Dato: 23.09.15

Underskrift:

.....

.....

*Studerende
Denne forside tæller ikke med i antal anslag!*

Indholdsfortegnelse

Præcision af, hvad projektet skal dreje sig om	2
Afgrænsning og udformning af en konkret problemstilling med inddragelse af relevant viden	2
Problemformulering.....	3
En redegørelse for problemstillingens relevans for socialt arbejdes praksis.....	3
Overvejelser om videnskabsteoretisk tilgang og perspektiver på viden.....	4
Projektdesign	4
Metodisk tilgang	4
Overvejelser om fremskaffelse og anvendelse af empirisk materiale	6
Begrundet teorivalg og anvendelse	7
Overvejelser over analysestrategi.....	9
Refleksioner over designets kvalitet og konsistens.....	9
Litteraturliste	10
Bøger:.....	10
Internetsider:.....	11

Præcision af, hvad projektet skal dreje sig om

Vi ønsker, at projektet kommer til at dreje sig om behandlingen af de dobbeltdiagnosticerede med fokus på samarbejdet mellem foranstaltningerne regionalt og kommunalt. Dette med udgangspunkt i, at behandling for sindslidelsen foretages på social psykiatrisk afdeling og behandling for misbrug foretages på kommunale behandlingssteder for misbrug.

Vi ønsker at undersøge, hvordan dette samarbejde kan forbedres, således at det kommer den dobbeltdiagnosticerede til gode, og derudover at finde de fordele og ulemper, der er omkring det nuværende samarbejde. Vi ønsker, at dette undersøges ud fra et professionelt perspektiv.

Afgrænsning og udformning af en konkret problemstilling med inddragelse af relevant viden

Vi afgrænser os til de professionelles vinkel på det samarbejde, der er mellem de kommunale og regionale tilbud. Ved afgrænsning er vi bevidste om, at de dobbeltdiagnosticeredes synspunkt ikke bliver inkluderet og bearbejdet. Denne afgrænsning er foretaget, da vi er bevidste om, at det kan være svært at få kontakt til de dobbeltdiagnosticerede, og derudover at få et varieret og repræsentativt svar fra dem, som kan bruges som empiri, og dermed som grundlag for en analyse.

En af problemstillingerne omkring de dobbeltdiagnosticerede er de behandlingstilbud, der er til dem. Disse behandlingstilbud kræver stor faglighed og personlige kompetencer (Christensen og Hagensen 2009) og der har før været problematikker omkring, at de dobbeltdiagnosticerede populært sagt ender mellem to stole, hvor der ikke ydes behandling til dem, da de respektive behandlingssteder ikke har kompetence til at behandle den anden diagnose. Behandlingsstederne for misbrug har ikke kompetencer til at behandle sindslidelser og behandlingsstederne for sindslidelser har ikke kompetence til at behandle misbrug. Dermed ender de dobbeltdiagnosticerede mellem to stole. Dette er særdeles problematisk i forhold til, at dobbeltdiagnose forekommer ved op til 50% af dem, der bliver behandlet ambulant eller indlægges på de psykiatriske afdelinger (Christensen og Hagensen 2009)

Vi undrer os over, at det ikke har været muligt indtil nu at finde konkrete eksempler på, hvordan samarbejdet med de dobbeltdiagnosticerede udbygges, og dermed gør det muligt for sagsbehandlere foranstaltningerne imellem at arbejde helhedsorienteret. Vi undrer os over, at trods den store opmærksomhed på dobbeltdiagnosticerede og de behandlingstilbud, der er og mangler på området, at der ikke er større fokus på, hvordan samarbejdet mellem dem kan forbedres, da vi anser det som

værende en komplikation, at de ikke har kontakt til de forskellige kommunale forvaltninger. Det undrer os, at der ikke er nyere forskning og empiri på området, der tydeliggør, at der har været en udvikling i behandlingstilbuddene og dermed samarbejdet foranstaltningerne imellem, men også de dobbeltdiagnosticeredes samarbejde med kommunerne.

Vi mangler viden omkring, hvor stort problemet er i forhold til behandling af dobbeltdiagnosticeret. Kommer de dobbeltdiagnosticerede i behandling for deres dobbeltdiagnose nu, samt hvorvidt behandlingstilbuddene er blevet bedre og mere alsidige? Vi mangler derudover viden omkring, hvordan samarbejdet aktuelt er mellem behandlingsstederne både regionalt og kommunalt. Vi mangler viden om, hvordan rådgiverne på de regionale og kommunale tilbud anskuer det nuværende samarbejde med de dobbeltdiagnosticerede, og hvordan de ser, at samarbejdet imellem dem og indsatsene imellem kan udbygges og forbedres.

Problemformulering

Hvordan kan samarbejdet mellem socialpsykiatrien og misbrugsbehandling forbedres i forhold til de dobbeltdiagnosticerede med fokus på helhedsorienteret sagsarbejde set ud fra et professionelt perspektiv? Hvilke fordele og ulemper er der ved det nuværende samarbejde?

En redegørelse for problemstillingens relevans for socialt arbejdes praksis

I forbindelse med den helhedsorienterede sagsbehandling både set ud fra et empirisk synspunkt, men også ud fra et juridisk synspunkt er det væsentlig at undersøge, hvordan samarbejdet er mellem de dobbeltdiagnosticerede og de regionale og kommunale indsatser.

Denne problemstilling er desuden relevant, da denne målgruppe i høj grad oplever en eksklusion fra de offentlige myndigheder gennem den nuværende specialisering på forvaltningerne, der besværliggør det i forvejen komplicerede samarbejde, der er med de dobbeltdiagnosticerede.

Derudover anses personer med dobbeltdiagnoser også som værende en målgruppe, der har problemer ud over de behandlingsmæssige tilbud samt samarbejdet med forvaltningerne, idet de har andre sociale problematikker som f.eks. fattigdom, arbejdsløshed, boligløshed m.m. (Christensen og Hagensen 2009), hvilket placerer dem i en position, der er relevant for socialt arbejdes praksis.

Problemstillingen synes derudover relevant set ud fra et økonomisk perspektiv, da en koordinerende behandling af de dobbeltdiagnosticerede kan virke forebyggende og dermed besparende i forhold til de dobbeltdiagnosticeredes ressourcer, kommunalt og regionalt og ikke mindst økonomisk i forhold til alle forholdene.

Overvejelser om videnskabsteoretisk tilgang og perspektiver på viden

Problemformuleringen efterspørger viden på baggrund af en kvalitativ metode, som udføres på baggrund af interviews. Interviewene skal tydeliggøre de forhold og sammenhænge, der er omkring behandlingen til de dobbeltdiagnosticerede fra et kommunalt og regionalt perspektiv. Disse interview skal have samme struktur, herunder spørgsmål og rækkefølge således, at der kan laves en komparativ analyse, og dermed tydeliggøre, hvor problematikkerne omkring samarbejdet er tydeligst. Perspektivet er draget ud fra professionelle holdninger på baggrund af de føromtalte problematikker omkring at interviewe de dobbeltdiagnosticerede. Det ville være ønskeligt at få mulighed for at interviewe de dobbeltdiagnosticerede, men dette anser vi som problematisk med blik på indhentelse af tilstrækkelig og repræsentativ empiri. Det kan derudover blive problematisk at få de dobbeltdiagnosticerede til at medvirke i interviews.

Vi forventer, at den viden, som vi indhenter giver overblik over, hvordan situationen er i forhold til de dobbeltdiagnosticeredes behandling set ud fra et professionelt perspektiv, samt vi forventer, at denne viden kan bidrage med forslag til, hvordan indsatsene kan forbedres og eventuelt bruges som en forebyggende indsats. Vi forventer også at kunne indhente viden omkring, hvilke konsekvenser, det har for den dobbeltdiagnosticerede, at der ikke er et bedre samarbejde mellem instanserne på nuværende tidspunkt.

Ved at indhente viden omkring samarbejdet omkring de dobbeltdiagnosticerede kan dette bidrage til, at der arbejdes forebyggende omkring de dobbeltdiagnosticerede, samt at denne viden kan give klarhed over de foreliggende fordele og ulemper ved det nuværende samarbejde. Derved kan kvaliteten af den viden, som vi indhenter bruges som udgangspunkt for forbedring af samarbejdet, på trods af, at det med fokus på den tid, der er til rådighed, ikke anses som værende fuldt repræsentativt geografisk og empiribaseret.

Projektdesign

Metodisk tilgang

Ved udarbejdelsen af bachelorprojektet fokuseres der på en kvalitativ tilgang, idet at problemstillingen lægger op til en forståelse af de sociale fænomener, der er omkring det samarbejde, der foregår mellem de regionale og de kommunale tilbud, der er til de dobbeltdiagnosticerede. For at belyse denne problemstilling vil der blive foretaget to eller flere interview, hvor det essentielle bliver at

tydeliggøre de samarbejdsrutiner, der er på nuværende tidspunkt omkring samarbejdet med de dobbeltdiagnosticerede samt påvise, hvor samarbejdet ikke fungerer nu. Derudover vil der i interviewet blive lagt fokus på, hvilke fordele og ulemper, der er omkring det nuværende samarbejde.

Det er væsentligt i forhold til ovenstående problemstilling, at der bliver lagt fokus på, at der indhentes interview fra både det regionale og det kommunale tilbud til de dobbeltdiagnosticerede for at kunne lave en komparativ analyse, der sigter mod en klargørelse af, hvad der i det nuværende samarbejde instanserne imellem bliver set som fordele og ulemper, samt en klargørelse af, hvordan samarbejdet fungerer nu og dermed, hvad der kan forbedres.

For at kunne besvare ovenstående problemstilling med fokus på den kvalitative metode er vi bevidste om, at interviewerens har en indflydelse på, hvordan informanterne responderer på de spørgsmål, som de bliver spurgt om. Vi er bevidste om, at interviewerens indre og ydre kendetegn samt kommunikative færdigheder har indflydelse på, hvordan interviewet forløber (Thagaard 2015)

Vi er bevidste om, at der i disse interviews skal være en struktur over interviewet idet, at vi jf. vores problemstilling vil se på, hvordan tilbuddene kan forbedres, hvilket kan besvares gennem den komparative analyse. Dette fordrer et struktureret interview, hvor spørgsmålene og rækkefølgen er fastlagt fra starten af. For at kunne belyse vores problemstilling i forhold til fordelene og ulemperne omkring det nuværende samarbejde mellem instanserne vil der være brug for, at der i interviewene bliver givet plads til en delvis struktureret tilgang, *det kvalitative forskningsinterview*, hvor der til stadighed er fastlagte spørgsmål og rækkefølge, men der samtidig er plads til at følge informanternes fortælling og dermed i en vis grad være mere fleksibel. (Thagaard 2015)

For at belyse og besvare vores problemstilling har vi valgt at gøre dette ud fra en kritisk hermeneutisk tilgang, da problemstillingen lægger op til at der fokuseres på sammenhængen mellem de nuværende tilbud og problematikkerne deri. Den kritiske tilgang bidrager til, at det vurderes, hvorvidt den sociale situation omkring de dobbeltdiagnosticerede er som den bør være, altså bliver problemstillingen anskuet ud fra en vurderende art, men også om de sociale forhold kan forbedres, hvor den kritiske tilgang bidrager på baggrund af en konstruktiv art. Der bliver ydermere i ovenstående problemstilling fremvist, at der er en kritisk tilgang til måden, hvorpå behandlingen af de dobbeltdiagnosticerede fungerer nu. (Thagaard 2015)

Ved besvarelse af ovenstående problemstilling har handlinger en særlig betydning, hvilket i dette tilfælde viser sig ved det manglende samarbejde mellem de kommunale og regionale tilbud til de dobbeltdiagnosticerede. (Jacobsen & Pringle 2008). Der bliver i forlængelsen af ønsket om teori vedr. magtforhold fokuseret på de meningsforhold, der er dybere end det umiddelbare åbenlyse. Dette er kendetegnet ved den hermeneutiske tilgang, der også er optaget af at forstå dele i forhold til helheder, hvilket problemstillingen fordrer i forhold til at forstå de sammenhænge, fordele

og ulemper i forhold til behandlingen af de dobbeltdiagnosticerede (jacobsen & Pringle 2008). Derudover fordrer problemstillingen og vores teorivalg også, at mening først fremkommer, når der foretages dertilhørende fortolkninger. Derved kan interviewene ikke tale for sig selv, men må fortolkes på baggrund af teori samt kontekst. Problemstillingen fordrer derudover med inddragelse af teori, at samfundet er en helhed, der eksisterer omkring den enkelte dobbeltdiagnosticerede (Thagaard 2015), hvilket også giver sig til udtryk ved, at de dobbeltdiagnosticerede ender mellem to stole i forhold til behandlingstilbud. På baggrund af problemstillingen og den hermeneutiske tilgang er synet på den dobbeltdiagnosticeredes behandling ydermere, at der sker en vekselvirkning mellem dette og de betingelser, som samfundet giver i forhold til behandlingen. Problemstillingen fordrer derudover også, at vi som interviewere er en markant og synlig skikkelse, idet at vi ønsker, at vores empiri indhentes gennem interview, og i den forbindelse ønskes der i problemformuleringen en form for sandhed omkring de sammenhænge, der er omkring de dobbeltdiagnosticeredes behandling. Dette samt opmærksomhed omkring, at vi er bevidste om vores egne fordomme og opfattelser påvirker de tolkninger, der bliver fremsat forudsat af vores teorivalg indikerer, at tilgangen til denne opgave er hermeneutisk.

Overvejelser om fremskaffelse og anvendelse af empirisk materiale

For at kunne besvare problemstillingen vil der indhentes interview fra Socialpsykiatrisk sygehus, der kommer til at repræsenterer det regionale tilbud til de dobbeltdiagnosticerede. Der vil derudover blive udført et interview fra Blå Kors i Rold Skov, der er et behandlingssted for folk med misbrug, samt derudover et interview fra Misbrugsafsnittet i Aalborg Kommune. Dette er for at tydeliggøre, hvilken forskel der er på den rådgivning og hjælp, der ydes fra henholdsvis et opholdssted og et misbrugsafsnit.

I forbindelse med tavshedspligt er vi bevidste om, at vi som studerende ikke handler på Aalborg Universitets vegne, og vi dermed ikke løser opgaver herfor, hvilket betyder, at vi ikke er omfattet af reglerne om tavshedspligt jf. Forvaltningsloven § 27 og Straffeloven § 152. Dog er reglerne i Straffeloven § 264d, der omhandler værnet mod krænkelser mod privatlivets fred, hvorunder Grundlovens § 71 også er væsentlig.

Dog er reglerne om videregivelse væsentlige med henblik på Persondatalovens regler om behandling af personoplysninger. Det er dog også væsentligt, at vores informanter er bevidste om, at vi som hovedregel ikke må videregive oplysninger, dog er der undtagelser i forhold til underretningspligt, anmeldelsespligt og vidnepligt, og dette må videregives uanset, hvad der aftales på forhånd.

Det er ydermere væsentlig i forhold til videregivelse af personhenførbare oplysninger kun må ske, hvis oplysningerne skal bruges til statistik eller forskning. Dette er angivet i Persondatalovens § 10 stk. 2.

Begrundet teorivalg og anvendelse

I besvarelsen af projektet har vi valgt at se på magtperspektivet, som værende vores teoretiske baggrund. I forhold til denne målgruppe samt problemstilling har vi valgt at se på Bourdieus feltanalyse. Inden for Bourdieus feltanalyse bruger han begrebet doxa som kategoriseres som et felt "selvfølgeligheder". Et felt er de arenaer, som vi som professionelle færdes i, og indenfor disse felter er der nogle "selvfølgeligheder" i det arbejde, der udføres. Det er ofte, at de professionelle underkaster sig disse "selvfølgeligheder" også kaldet sandheder uden kamp, dermed sætter de professionelle sig i en position, hvor man udsætter sig selv for symbolsk vold. (Mik-Meyer og Villadsen 2007)

"Den symbolske vold er m.a.o. en "usynlig" for tvang, der ikke "genkendes som tvang" (Bourdieu 1996: 152). Med begrebet "miserkendelse" pointerer Bourdieu således, at aktøren "erkender og accepterer en vold, der udøves mod en, præcis fordi man ikke opfatter den som vold" (Mik-Meyer og Villadsen 2007)

I forhold til vores opgave og problemstilling skal dette anvendes i forhold til de doxaer, der i arbejdet med dobbeltdiagnosticerede. En af disse doxaer er f.eks. i forbindelse med behandlingen af målgruppen, i og med at de falder mellem to stole, idet at de ikke kan blive behandlet for deres diagnose, så længe de har et misbrug, og at de ikke kan komme i misbrugsbehandling, så længe de ikke er i behandling for deres psykiske diagnose. Dette er en ret væsentligt doxa at se på i forhold til denne målgruppe, da vi som professionelle på den måde udsætter os selv for det som kaldes symbolsk vold. Uanset hvor gerne de professionelle vil hjælpe, så er der disse selvfølgeligheder, som de professionelle slavisk følger, uden at de nødvendigvis erkender, at de sender den dobbeltdiagnosticerede ud i en værre situation end de stod i, i forvejen.

For at skabe et modspil til Bourdieus feltanalyse vil vi endvidere bruge Foucaults bevægelige vel-færds kritik med fokus på moderne magtudøvelse og magtteknologier. Med den moderne magtudøvelse mener Foucault ikke, at magt er noget man kan besidde. I modsætning til Bourdieus feltanalyse er moderne magtudøvelse en produktiv magt, som har til formål at tilføre individer bestemte kapaciteter, samt at påvirke individer til at handle på bestemte måder, samt at påvirke deres selvopfattelse og i visse tilfælde at afrette dem. Samtidig bruger Foucault begrebet magtteknologier. (Mik-Meyer og Villadsen 2007)

“Foucault definerer magtteknologier som teknologier, der søger at bestemme individers adfærd og underkaste dem bestemte mål og former for disciplin og kontrol” (Mik-Meyer og Villadsen 2007)

Når der tages udgangspunkt i ovenstående, vil de professionelle i henholdsvis socialpsykiatrien og misbrugsbehandling ikke komme til at kunne påvirke de dobbeltdiagnosticerede med denne form for magt, da de allerede bliver afvist i indgangen. Socialpsykiatrien vil ikke påbegynde behandling for det psykiske så længe, at der er misbrug, der ikke er behandlet og omvendt. Dermed tabes den dobbeltdiagnosticerede, før de professionelle får skabt en relation, hvor det ville være muligt at udøve den form for magt, men også hjælp, som umiddelbart ville være fordelagtigt for en dobbeltdiagnosticeret. Da der inden for dette magtperspektiv faktisk er mulighed for at påvirke den dobbeltdiagnosticerede i en positiv retning. I stedet bliver de dobbeltdiagnosticerede overladt til sig selv, og de professionelle udelukker sig fra, at muligheden for at påvirke de dobbeltdiagnosticerede inden for denne behandlingsform.

Fordelen ved at benytte henholdsvis Bourdieu og Foucault er, at Bourdieu giver os et perspektiv på magt udført på et organisatorisk plan, og er en mere fastlagt magt, de professionelle ikke kan påvirke, hvorimod Foucault giver et perspektiv på magt, der giver os muligheden for at analysere i forhold til, hvordan de professionelle kan påvirke de dobbeltdiagnosticerede.

Når der udelukkende ses på de professionelle er de gået fra at være eksperter, til at have en mere faciliterende rolle, hvor de nærmest optræder som coaches. Målet med den faciliterende rolle er, at omdrejningspunktet er brugeren, og at man som facilitator skal bidrage til brugerens selvudvikling og risikoforvaltning. Dermed ikke sagt, at det er facilitatorens opgave at løse brugerens problemer, men de skal være med til at opstille de bedst tænkelige rammer for, at brugeren selv kan løse sine problemer. (Järvinen og Mik-Meyer 2012)

I forlængelse af Foucaults magtbegreber, udelukker organisationerne endnu en gang de professionelle fra at have muligheden for at hjælpe den dobbeltdiagnosticerede, idet de professionelle får ikke muligheden for at udføre denne rolle. Dette er med andre ord et område, hvor organisationerne spænder ben for hinanden, og det kan vurderes, om der kan laves nogle forvaltningsmæssige reguleringer, som gør, at de professionelle vil have mulighed for at udføre dette arbejde overfor de dobbeltdiagnosticerede, så de ikke ender med at “falde mellem to stole” og dermed blive overladt til sig selv. En stor del af de dobbeltdiagnosticerede er ikke istand til at tage vare på deres eget liv, hvilket

viser sig ved, at mange er arbejdsløse og/eller hjemløse. (Link 1) De dobbeltdiagnosticerede vil kunne drage fordele af en behandler med en faciliterende rolle, da den professionelle får mulighed for at opstille nogle bestemte rammer for, at den dobbeltdiagnosticerede ville kunne komme nærmere på at få det bedre. Dette kræver dog ændringer i forhold til lovgivning, samt ændringer i forhold til det organisationsmæssige på behandlingsstederne imellem.

Vi vil med vores valg af teori stræbe efter at opnå en forståelse af samarbejdet mellem socialpsykiatrien og misbrugsbehandlingen, og dermed udforske hvilke fordele og ulemper, der er i det nuværende samarbejde, samt se, hvor der kan skabes forbedringer.

Overvejelser over analysestrategi

I besvarelsen af problemstillingen ligger denne op til en komparativ analyse, hvorved det vil være anvendeligt at bruge meningskategorisering som analysestrategi. Ved brug af denne analysestrategi forudsættes det, at de forskellige kategorier defineres fra start, samt at interviewene kodes i netop disse kategorier. På baggrund af disse kodninger vil det blive tydeliggøre at se de fordele og ulemper, der f.eks. er i arbejdet omkring de dobbeltdiagnosticerede nu. (Kvale 1994) Derudover kommer der i dette projekt til at være underkategorier, hvilke kommer til at være Bourdieus teorier om doxa, felter og symbolsk vold og Foucaults teori om bevægelige velfærds kritik med fokus på moderne magtudøvelse og magtteknologier.

Refleksioner over designets kvalitet og konsistens

I forbindelse med at skrive om de dobbeltdiagnosticeredes behandlingsmuligheder, har vi diskuteret, hvilket perspektiv vi skulle anlægge på projektet. Såfremt vi havde valgt at sigte problemstillingen og dermed at udarbejde projektet ud fra borgerperspektiv, havde vi haft fokus på fænomenologien frem for hermeneutikken, da fænomenologien er mere individbaseret. Men dette afgrænsede vi os fra, idet, at vi er i tvivl om, hvorvidt det er muligt at fremskaffe nok informanter i forhold til interview, samt om deres svar ville skabe et realistisk billede af, hvordan behandlingen på nuværende tidspunkt fungerer. På denne baggrund valgte vi at se på behandlingen ud fra de professionelles perspektiv, da vi hermed kan få en opfattelse af, hvordan de professionelle betragter behandlingen i forhold til de dobbeltdiagnosticerede. Endvidere har vi diskuteret, hvilket formål projektet skulle have, og dermed, hvilken undersøgelsesmetode, der var bedst anvendelig i forhold til den kvantitative eller kvalitative metode. Med den kvantitative ville vi kunne få præcise svar, der kan måles, men

problemstillingen ligger i højere grad op til en sammenhængsanalyse på baggrund af en vekselvirkning mellem teori, metode og data, hvilket fordrer en kvalitativ metode. (Thagaard 2015)

Vi har derudover diskuteret, hvilke institutioner, som vi skulle afgrænse os til. Her har overvejelserne været på, om vi kun skulle fokusere på misbrugsbehandlingen, socialpsykiatrien, eller om vi skulle foretage interview fra begge disse tilbud. På baggrund af vores problemstilling og ønsket om en komparativ analyse bliver der lagt fokus på begge, da det vil give os et sammenligningsgrundlag for, hvordan hver organisation opfatter indsatsen overfor de dobbeltdiagnosticerede. Endvidere har vi i højere grad mulighed for at få indblik i, hvilke fordele og ulemper, der er ved den nuværende behandlingsform, og hvor der er potentiale for udvikling.

I forhold til den valgte teori har vi valgt at fokusere på magt. Dette på baggrund af, at vi anser magt som værende en afgørende faktor i behandlingen af de dobbeltdiagnosticerede, da magt set ud fra Bourdieu og Foucaults teorier har stor indflydelse på, hvordan de professionelle kan påvirke behandlingen og de dobbeltdiagnosticerede.

Som tidligere nævnt har vi en forhåbning om, at projektet kan bidrage til viden i den socialfaglige praksis, og der vil kunne fremkomme måder at forbedre eller udvikle på behandlingen af dobbeltdiagnosticerede.

Litteraturliste

Bøger:

Tove Thagaard: Systematik og indlevelse, 2015, 1. udgave, 7. oplag, Akademisk forlag.

Michael Hviid Jacobsen og Keith Pringle: At forstå det sociale, 2008, 1. udgave, 1. oplag, Akademisk forlag.

Nanna Mik-Meyer og Kasper Villadsen: Magtens former, 2007, 1. udgave, 4. oplag, Hans Reitzels forlag.

Margaretha Järvinen og Nanna Mik-Meyer: At skabe en professionel, 2012, 1. udgave, 1. oplag, Hans Reitzels forlag.

Steinar kvale. Dansk udgave oversat af Bjørn Nake 1997: InterView, 1994, Hans Reitzels forlag.

Ivan Christensen & Pauline Hagensen: Hvad sker der nu? En forundersøgelse af indsatsen for mennesker med en dobbeltdiagnose. 2009. Landsforeningen SIND af Socialt Udviklingscenter SUS

Internetsider:

Link 1 - <http://www.sfi.dk/rapportoplysninger-4681.aspx?Action=1&NewsId=4826&PID=9267> -
"Hjemløse rapport 2015" . Besøgt d. 23.09.15